

EDWARD HIGGINS
Kindral

RAHVUS-
RAAMATUKOGU

Spetsiaalne fond

WILLIAM BOOTH
Asutaja

ENS
Riiklik Avalik
Raamatukogu

KARL JOHANSON
Juhataja Eestis ja Lätis

SP 2472

No 9

Rahvusvaheline pääkorter
101 Queen Victoria Street London

Aprill 1930
Ilmub 1 kord kuus

Rahvuslik pääkorter
Matisa iela Nr. 11/13 krt. 6 Rīga
Telegr. aadr.: Pestišanas Rīga. Tel. 91950

Hind
15 senti

„Isa, andesta neile, sest nad ei tea, mis nad teevad!“

Ma surin sinu eest,
Su eest sain tapetud;
Et sina igavest
Saaks surmast pääs-
[tetud;
Ma andsin ennast sul,
Mis oled annud Mul?

Küll mitu aastat ma
Sain su eest vaevatud,
Et sina lõpmata
Saaks taevas rõõmus-
[tud;
Kas ühte aastat sa
Siin Mu eest käinud
[ka?

Ma jätsin rõõmuga
Kõik au ja õnnistust
Ja tuln armuga
Sind päästma need-
[misest;
Kõik jätsin sinu eest,
Mis jätab sa Mu eest?

Ma tuln taeva seest
Ja sinu vennaks sain,
Suurt armu, halastust
Ma sulle kaasa tõin.
Kõik hinkisin Ma sul,
Mis kingid sina Mul?

Seda Ma tegin sinu eest, mis teed sina Minu eest?

Möödunud aastal, vähe aega enne Ülestõusmise pühi, kui ma ühel õhtul parajasti olin töölt minemas koju, kohtasin ma Päästearmee korpuse muusika- ja laulubrigaadi liikmeid. Nagu ma hiljem sain teada, need salvatsioonistid läksid oma kahele seltsilisele nende pulma eelõhtul tegema tervituskõnet.

Soovides jälle kord kuulata muusikat ja laulu, jooksin ma nende järgi, kuid teatavas kauguses, sest paljuile nende seast olin ma tuntud tagasilangenu. Ma ei võinud aimata, millist mõju avaldas see tervituskõnet minu edaspilisele elule. Sel õhtul vaatesin seda kokkusaatumist kui juhust, täna aga olen veendunud, et see oli Jumala tark juhtimine, sest ta tahtis just neid, keda ma vihkasin kõige rohkem, tarvitada tööriistana minu päästmiseks. Minu põlgus Päästearmeesse vastu, üldse kõigi usklikkude vastu, läks nii kaugemale, et ma ühtlasi andsin oma allkirja soovivaaldusele, mille järgi salvatsioonistidele pidi keelata ma laulmine ühes teatavas restoranis.

Kuna ma nüüd kuulasin muusikat ja laulmist, haaras mind omapärane koduigatsuse tunne. Mälestused arm-

Tagasilangenu ülestõusmine.

Üks põormislugu.

mumöödunud õnnelikest, ilusaist päevist kerkisid üles minu ees ja mind valdas rahutus, mis mind ei lasknud jääda kuulama. Kurva südamega läksin koju ja nuttes oma seisukorra üle, heitsin end põlvili. Pärast aastate-pikkust eksimist maailmas ja patus, ma palusin Jumalat. Et ta halastaks ja heidaks armu minu päälle, mulle näidates teed, millel pean käima. Tundsin nüüd Jumala vaimu vägevate tegevust minu südame juures; Issandal olin ma sääl, kus ta seda tahtis. Järgnesid rasked ja kibedad tunnid, minu rinnus mäsas võitlus, ja hädad ning kurjad võimud heitlesid minu pärast. Järgmisel neljapäeval läksin Päästearmeesse kavatsusega, võtta osa ühest koosolekust. Ma tulingi saali sissekäiguni, kuid mitte kaugemale; saatan pidi veel kord võitma.

Õnnetum ja rahutum kui iialgi enne, asusin jälle koduteele. Ah, millised tunnid olid need! Lõpuks, Suurel Reedel, sain hakkama sellega, et külastada üht koosolekut. Ma nägin sääl jälle õnnelikke, säravaid nä-

gusid, ma kuulsin sääl jälle tunnustisi päästmise üle patust ja kirgedest. Aga milline oli minu sisemus! Kui algas järeлкоosolek, lauldi koori: „Jah ristil veelab elu!“ See puudus minul, seda nõudis mu süda, nüüd ma enam ei suutnud kauem vastu panna, ma tõusin üles, läksin palvepingi juure ja alandusin kui kahtesev ja murtud patune Jumala ette. Ja, halleluuja, sel tunnil võisin kogeda, et Issand võtab vastu patuseid. Imelik halastus ja armastus teki minu südames töö, mida ma poleks pidanud võimalikuks.

Nüüd olin ma küll valmis, käima Jumala teed, kuid — mitte Päästearmeesse. Kuid ka selles asjas tahtis Jumal teisiti. Nõnda juhtus, et olen jälle salvatsioonist ja nüüd juba kaemat aega leian oma rõõmu ja õnne minu Lunastaja teenimises.

Jah, mis oli saanud minust! Ma vaevalt tundsin ära ennast. Pattude ja kirgede võim, millele ma igapäev andunud, oli murtud. Tõeline vabanemine põlgusest ja kibedusest enda ning teiste vastu on vaid Jeesuse veres. Seda, minu isikliku kogemust ei saa keegi mulle vaielda tühjaks.

„Armastad sa Mind?“

Kolm korda küsis Jeesus seda Peetrusest. Kolm korda Peetrus salgas Teda, ja nüüd oma jüngrite juuresolekul Kristus annab talle eesõiguse avalikult tunnustada oma armastusest Tema vastu. Kui häa ja armas Issanda poolt, et Ta andis Peetrusele võimaluse tunnustada nende ees, kes teadsid tema truudusetust, armastusest Meistri vastu, keda ta salganud. Näis, nagu oleks Issand otsinud selle teie selleks, et näidata oma jüngritele, kuis ta on täielikult andestanud Peetrusele; et ta usub, et Peetrus tõesti armastab Teda, hoolimata salgamisest; ja tõenduseks, et ta usub, tema kahetsuse avameelsust ning tõsist armastust Issanda vastu, Jeesus teeb talle ülesandeks hoida Tema lambaid ja talkeksi.

Kui armsalt Issand kohtleb omi nõrku järelkäijaid! Jüngrid arvata-vasti oleksid kahelnud usaldada Peetrusele mõnda erilüesannet, kuid Kristus, teades kui tõsiselt Peetrus kahet-senud, annab talle võimaluse näidata oma armastust teenistuse läbi.

Igaühele meie seast Issand esitab selle kolmekordse küsimuse:

1. »Armastad sa Mind?«

„Jah, Issand,“ meie vastame, „Sina tead, et meie armastame Sind.“

2. »Armastad sina Mind enam kui neidsinatset?«

Kui palju armastad sa Teda? Issand tahab, et meie armastaksime Teda enam kui ema, isa, venda või õde, meest või naist, kodu, ametit või naudingut. See küsimus vajab palju järeloomtlemist: meie võime kergelt vastata esimesele küsimusele „jah“, kuid: „Armastad sina Mind enam kui neidsinatset?“ Armastad sa Teda küllaldaselt, et jätta maha kodu ja kõik sinu armsamad, kui Ta käsiks sind talitada nõnda? Oled sa valmis andma kogu oma elu Temale, järg-nema kõikjale, kuhu võõrale maale Ta sind ka ei saadaks?

3. »Armastad sa Mind?«

Kolmandat korda esineb see küsimus. Meie vastasime kaks esimest küsimust jaatavalt, ja nüüd küsib Jeesus veel kord: „Armastad sa Mind?“ „Sa armastad Mind küllaldaselt, et jätta maha kõik ja järgneda Mulle; armastad sa Mind niivõrt, et alistuda Minu tahtmisele? Sa armastad Mind küllaldaselt, et mind teenida; oleksid sa samuti valmis „istuma paigal,“ kui see oleks Minu tahtmine?“

Kui auliselt Issand viib meid edasi! Samm-sammult kitsast rada mööda. Esiteks ta küsib meilt, kas oleme nõus kõndima seda teed ühes Temaga. Siis meie leiame, et tee muutub

üha kitsamaks ning järsumaks, ja meie peame vajalikuks tungida Temale lähemale.

Viimaks on tee nii kitsas, kuni meie saame aru, et meie „mina“ peab kaduma täiesti ja et edaspidi peab olema „mitte enam mina, vaid Kristus minu sees.“ (Kaal. 2:20).

Jumala armastus.

Vend Valt.

„Jumal näitab oma armastust meie vastu, et Kristus meie eest on surnud, kui meie alles patused olime.“ (Room. 5:8).

Armastus on loomulik tunne, mis äratub meie sees soovi, tunda rõõmu millegi asja üle, suur põhimõte ehk komme, mille on Jumal pannud meie hingesse, sünnitab meie hinges tahtmist rõõmustada, austada, hinnata ja tõsiselt olla huvitatud Jumala lugupidamisest. Ühendus temaga kui meie ülema ja pääsoga toob meie õnne ja on kõige täiuse allikas. „Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et tema oma ainusündinud Poja on annud, et ükski, kes Tema sisse usub, ei pea hukka saama, vaid et igavene elu temal peab olema.“ (Joh. 3:16). „Valmite teie eneste igavesele saatsusele, armastades Jumalat ja oma kaasinimesi.“ „Kui meie oma patud üles tunnustame, siis on tema ustav ja õige, et ta meile patud andeks annab.“ „Paluge, siis peab teile antama; otsige ja teie leiate; koputage ja teile tehakse lahti; elage armastusega teie südames, nii saab teie elu väljapandud sildiks, et juhatada teisi Õnnistegija juure.“

Iga aastaaga saadab mõni eriline rõõm või olukord, kuid ma mõtlen, et tapan kõigi tundeid, öeldes, et ükski aastaag pole nii tervitav kui kevad. Mitu kuud on loodus näiliselt surnud. Linnud on otsinud soemat kliimat ja on meid jätnud ilma oma siristavaist lauludest. Sageli on raske teha kindlaks, kas puud ja põõsad on surnud või ainult mähitud talve unevälpa.

Ja siis, kui maapind on alles kaetud lumise kuuega, millise tähelepanuga meie jälgime esimesi eluavalduki puupungades ja kuulame põnevalt looduse taastunud laulike uuestialanud viise.

VASTOLUDE VÕLU.

Kui kord on saabunud kevadeaeg, siis kindlasti on avaldunud tema jõud ja peletanud eemale pikkamisi sureva talve jäänused; see põhjustab kogu loodust olema rõõmus. Milline laul, milline rõõm tungib siis võimsalt südameist ja huulilt!

Kuid kevadeaeg ei näiks poolgi nii ilusana, kui meil ei oleks talviseid läbielamusi. See on surma vastolu, mis teeb elu nii võluvaks.

Agas sel aastaajal meie ülistame Jeesust rohkem kui elu taastulemist. Jeesuse „talv“ oli lühike, kuid nii vali. Võib uskuda vaevast, et nende kolme või nelja päeva jooksul oli kogunenud nii raskeid ja tähtsaid kannatusi. Näib, nagu oleksid need kannatused kogu aasta läbielamused. „Talve“ kogemused tulid Jeesusele nii äkki.

Hingamispäeval enne seda võeti Teda vastu suurte kiiduavaldustega kui Kuningat ja teda austati kuninglikult sissesõidul Jeruusalemma. Oo, inimese kõrvakuvat meelsust!

Kui pimedad ühtlasi olid need päevad! Kerkisid

üles vastasrinna tugevad tormid; saatan oli kogunud kõik oma jõud otsustavaks lahinguks, et purustada jäädavalt lootuse lihtsatel kaluritel, kes olid Kristuse järgijad, ja et hävitada nende usaldust Tema kui juhi vastu.

Kas on mul vaja teile tuletada meele selle pimedada näidaja juhtumeid? Näiteks, Getsemane hingevõitlus; Jeesuse järgijate hoolimatus selle sisemise heitluse vastu, kuigi Tema neid nii armsalt ja inimlikult palus valvata

On talv möödunud?

Kindral Edward J. Higgins.

„Sest vaata, talveaeg on mööda läinud, vihm on ära läinud oma teed. Õiekesi näikse maa pääl; laulmise aeg on ligi tulnud, ja turteltuikese häält kuuluke meie maal.“
Salomoni ülemlaul 2:11, 12.

mille põhjuseks oli Parrabase vabaksmõistmine, mis omakorda kinnitas Tema surmaotsust; kehaline hirm liig raske risti pärast; teotus suurenes kahe kurjategija valikuga kaaskannatajaks ristilöömisel; pilkav rahvas, surmaohked. Siis Tema veendus oma järgijate argmeeluses, ja Talle ei väljendatud ühtki tänusõna ega poolehoidu keset oma kannatusi ühelteki pidalitõbiselt, keda Ta oli teinud terveks, ühelteki vigaselt, keda Ta oli parandanud, või vaeselt, keda Ta oli aidanud. Ja kõige piinarikkam oli Tema näiline unustatud olek, mis selgus Tema väljendusest Isa vastu: „Miks oled sa mind maha jätnud?“ Maailm oli Teda ära tõrganud, Tema järelkajad Teda maha jätnud, ja hetkeks näis, nagu oleks taevaski Teda unustanud. Siis järgnes Tema matus, kivi ja pitser. Kas võiks olla veel midagi õudsemat?

MILLINE SUUR REEDE!

„Jeesus on surnud!“ See hüüd kajab Jeruusalemmas, läbi tema tänavate, kõigis hoonetes, isegi ülempreestri majas, lossis ja templis — tõepoolest, igas paigas. Milline Suur Reede see oli! Kindlasti surmataalv oli laskunud selle episoodi üle!

See võis küll olla õudne päev — maailmalt rõöviti tema Päästja! Nii mõnigi meie hulgast mäletab tumedaid päevi, mis järgnesid meie armsamate matustele, kui ükski päike ei tundunud küllalt jõulisena, et tungida läbi pimedusest. Kuid milline pimedus valitses sääi! Pimedus järgijatele! Pimedus haigetele! Pimedus rahvale! Pimedus Pilatusele!

Pimedus ka preestritele, kuigi nad ei mõistnud seda! Kindlasti oli ka muusika templis sel päeval raskemeelne.

Kuid, halleluuja, enne kui päikese kiired tungisid ülestõusmise taevasse, oli antud maailmale uus rõõm. Kolmkümmend kolm aastat enne seda maailm kuulis laulu, mis kuulutas Päästja sündimist, ja see muusika kostis üle kogu maailma. Ent mille näib, et see ülestõusmise sõnum on saanud üldisemaks kui jõulu hümn.

(Järg 6. l. h. 3. v.)

Kiidetud olgu Jumal ja meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa, kes oma suure halastuse pärast meid on uuesti sünnitanud elavaks lootuseks Jeesuse Kristuse ülestõusmise läbi suruist. 1. Peetr. 1:3.

Meie juhid saavad lahkumise käsutused pärast seitsmeaastast ustavat teenistust.

Kõik need, kes tunnevad meie juhte, brigadör ja proua Johanson, kuuluvad kahetsusega, et Kindral on otsustanud nende teenistuskoha muudatuse, ja nad on saanud käsutused lahkumiseks territoriumilt aprilli lõpul.

Nüraamata pingutusega, väsimata tööga, lahkamata andumusega ja ennastalgava ohivimeelsusega on meie juhid Kõigevõimama Jumala õnnistusel Armees üles ehitatud niisuguseks nagu see on praegu Eestis ja Lätis.

Seitse aastat tagasi brigadör ja proua Johanson seisid üksinda, kuid tänapäeval ohvitserid, kohapealsed ohvitserid, sõdurid, nekrutid ja noorsugu, marssides Armees liibu all, on nende tegevuse väärtuse elavad tunnustajad.

Meie täname Jumalat kõige eest, mida Tema neile on võimaldanud teha ja palume Temalt rikkalikke õnnistusi nende ja nende omaste üle tuleval päeval.

Henry R. Tennick, üldsekretär.

Uus rahvusvaheline sekretär.

Rahvusvahelisest pääkorterist saabus teade, et kindral on nimetanud juhi-seise sotsiaalse töö Suur-Britannias komandör Ch. Sowtoni, rahvusvaheliseks sekretäriks meie töö üle Euroopas, Kanadas ja Ameerikas.

Komandör CH. SOWTON.

Komandöri on selja taga 46 aastat teenistusaega. Tähendatud ajal on ta viibinud mitmesugustel vastutavil kohtadel Indias, Kanadas, Skandinaavia maal ja Austraalias. Jumal õnnistagu komandöri tema uuel kohal!

Üldsekretäri märkused „Sõjahüüa“ jaoks.

Kui need read trükitakse, on ohvitserid ja seltsilised agaralt tegevuses tänavuaasta e enesevälisuse näidatuna pingutusega, ning lootused on suured võidukaks tulemuseks.

See teadaanne huvitab kõiki, eriti aga vastuvõetud kandidate, et kadetikooli õppehooaeg algab 22. aprillil s. a. Jumal õnnistagu neid noori, kes on vastanud kutsele ja on ohverdanud Temale kõik.

Praegu tehakse eeltöid tänavuaastaseks kongressiks, mille üksikasjad teatatakse lähemal ajal.

Kindral ja proua Higgins juhatavad Põhja-Euroopa staabikongressi.

Teisipäev ja neljapäev, 11. ja 12. märts saavad ajaloolisteks päevadeks Päästearmees. Põhja-Euroopa staabikongress oli kokku tulnud Stokholmis, ja sääl peeti kinnised koosolekud, mida juhatas Kindral Higgins.

Ümber 300 staabiohvitseri võtsid osa, esitades Rootsi, Norra, Taani, Soome, Eesti ja Läti riike.

Kogu kongressi vaim oli kiiduväärne, ja mitmesuguste rahvaste päale vaatamata oli auline kooskõla.

Kindrali kõne esitajatele sisaldas kõige rohkem küsimusi, mis käib organisatsiooni õpetuse ja töötööde kohta kui ka selle vaimu üle, mis ühendab ja kinnitab meie rahvusvahelist seisukorda maailmas.

Kõik juuresolijad tundsid Jumala ligiolemist sel tähtsal kongressil, ja see saab kindlasti mõjuma iga maa töövõljal päale, mille esitajad on kongressist osa võtnud.

Karl Johanson, brigadör.

Kindral Higgins külasena Rootsi piiskopi Söderblomi juures Stokholmis.

Inimese usk.

Kristus ei nõudnud oma esimestelt järgitelt, et nad mõistaksid Teda. Ta ütles äraandjale juudasale, kahtluse mälestussambale Toomasale, inimesele, kes jooksis ära ja andis Teda ära: „Mine väija ja kuuluta armuõpetust. Tee nagu Mina teen.“ See, milleks Ta kutsus, olid teod, mis põhjendavad usu alusel, ja see on, milleks ta kutsus meid. Ta ei paku meile kinnitust. Tema pakub meile elu, mis voolab üle. Just niisugustena nagu meie oleme, peame tulema. Tema kinnitab meid, ja meie teame: see on tõde, et meie pärast on elu täienduse saladus. Meie võime olla rikkad kogu elu aja seepärast, et meie teame: usk, millest räägib Tema, on Jumala ilmutus, mis tõstab meid üle kõrgete moraalseste sihtide, suuremale moraalsele väärtusele ja vabadusele.

Ülestõusnud Kristus.

„Kristus tõusnud on surmuist!“ nii kajab läbi maailma auline hüü. Teda inimkond uuesti vajab, Onnetoojat, kes lunastab süüd. Kevadpäikese säravas paistes, ärgand looduses heliseb viis, uue jõuga mis meestes ja naistes hoovab kõigile hingesse siis. Kristus tänapäev — Jumala Hüljes — sammub läbi me ridade siin. Tema süda on inimsoo küljes, meie valud on Temale piin. On kui nägemus hõljuv Ta kuues, mille heredes pimestab hetk; kestab ilmutus imetes uues, kestab Kristuse võidukas retk. Oma laste seas ütleb Ta: „Rahu olgu teiega! Täitku teid vaim!“ Tema ühendab haavatud lahu, Tema väega saab elavaks taim. Põrguhauaski õnnistust loomas Jeesus Kristus käis tõusmise eel. Aga tänagi uskumata Toomas ei saa uskuda Issandat veel. Kellel Kristust kord puudutab käsi, ütleb: „Issand, nüüd usaldan Sind!“ Ei ta iialgi uskumast väsi, siis võib puhata koormatud rind. Vägi Kristusest võimsalt kui hoovaks, nõnda rändab Ta tänasel teel. Ülestõusnu teeb elavaks, loovaks. „Päike veereb, me juure jää veel!“ Hermann Jänes

Lõunaag ühes Päästearmee lastekodus.

Arvustik laste ja noorsootöö kohta 1928 a.			
Lastekodusid	127	Tööstuskoolide arv	9
Laste arv kodes	5 430	Laste arv neis koolides	584
Koolide arv	1 098	Laps- ja noorsoomuusikandid	34 778

SÕNUMID RISTILT.

Kindral Bramwell Booth.

JEESUSE SÕNAD MARIALE.

„Kui nüüd Jeesus nägi oma ema, ja sääl juures seismas jüngri, keda Tema armastas, ütleb Ta oma emale: „Naine vaata, see on sinu poeg!“ Pärast ütleb Ta jüngrile: „Vaata, see on sinu emal!“

Maria seisukord neil viimastel tundidel oli erilisel valus. Ta oli elanud, et näha purunemas iga lootust, mida emasüda võis hellitada

Zelebesi lapsed Päästearmee koolis.

oma poja vastu. Seistes sääl keset halastamatut vaenlaste hulka ja vaaeldes Jeesust, keda maha jätnud Jumal ja inimesed Tema surma agoonias, kroonis tema praegust kurbust mälestus Jeesuse sündimise aulisest ja pühast ettekuulutamisest ja tema hinge neitsilikust rõomust, kui inglid kuulutasid, et tema Poeg saab Tema rahva Päästjaks ja nende Kuningaks.

Kui karmiks vastoluks kujunes tõelikkus! Kui kaugel, kui väga kaugel näisid talle rahulikud päevad Naatsaretis, tema Poja esimeste süütute kallistuste võlu ja õhtused osadused ühes Temaga, kui Ta kasvas aastate jooksul. Milliseid õrnu mälestusi kutsusid esile ema südames nende armaste veriste jalgade, väljasirutatud, haavatud käte vaatlemine. Jah, Maria Kolgatal on mulle õudne, hävitava ja abitu mure maailmapilt, — valust, mida suurendab armastus, ja armastusest, mida kasvatav valu! — Ja Jeesus oma suures agoonias — Valude mees jõudis oma kannatuse

tunnini; jõudis pattude lunastuse suurima heitluse juure; seistes Kohtumõistja viha ees, pimedus, hirm ja kartus varjasid Tema eest üheks hetkeks Isa palge — mahajäetud Jeesus, kesköö pimeduse sügavuses näeb Mariat seismas risti all. Õnnistage Teda, oo, teie, kes nutate ja kaebate pisarate orus! Õnnistage Teda alati!

Tema silmad on silmad kurbadele. Tema näeb neid. Tal on pisaraid valada ühes nendega. Teda valdavad samad tundmused ja liigutavad samad kannatused. Ta näeb Mariat ja kõneleb temale, annab tema Johannese kätte ja Johannese tema eestkostmisele, et nad vastastikku armastaksid teineteist ja kannaksid hoolt. Näis, nagu oleks Ta öelnud: „Ema, sina sünnitasid ja hoidsid Mind, kannatasid Minu eest, ja selles oma armastuse lunastusagoonias Ma tuletan meele sinu vaeva, ja Ma võtan sind alatiseks oma hoole alla ning nimetan sind Minu omaks.“

Tõesti, iialgi pole olnud sellist kurbust nagu Temal, ja siiski selle peidaimal hetkel Tal on silmad ja süda teiste kurbuse vastu.

Kaugel Temast, nõnda nagu ida läänest, on iga ennastarmastav möte ja tagasihoidlikkus, mida sageli valu ja kannatus kutsuvad esile pühitsemata südames, ja seda isegi paremate seas meie hulgas. Milline tegeva armastuse õppetund! Milline sõnum — eriti neile, kes on kutsutud kannatama ühes Temaga inimhingede pärast — hoovab sõnast, mida Jeesus rääkis Mariale. Rahva vajaduste koorem, kiriku hoolekanne, suur vastutus hingede teenimise ees — need asjaolud, kui pühad nad ka on, ei vabanda meid jätta hooletusse nälgiseid südameid meie endi lihast ja verest, või unustada meie omaste vajadusi.

Armas söber ja seltsiline, sinu kurbuses, sinu valusas usukannatuses, sinu Kolgatal, võta oma südamesse Inimese Poja südameilmutust, ja hoolitse üksildaste ning sinu verise südamega ligemiste eest, vaatamata sellele, kui madalad ja väärtusetud nad ka näiksid sulle.

JEESUSE SÕNAD ISALE.

„Isa, anna neile andeks, sest nad ei tea, mis nad teevad.“

See palve Jeesuse ristilööjate eest on imeline kaastunde ja armastuse ilmutus. Päästja käib keset inimsugu ja otsib põhjust, et õigustada andeksandmist rikutud ja kurjadele inimes-

Sõnumid ristilt.

(Järg 5-dalt leheküljelt.)

tele; ja ta leiab seda nende imetlevas teadmatuses nende patu üle Tema vastu. Näib, nagu Jeesus ei puudutaks seda, milles nad teadlikud, vaid peatub selle juures, mida nad toimivad teadmatuses. „Nad ei tea, mis nad teevad.“

Temaga oli alati nõnda! Tal pole häädmeelt ülekohtust. Eksijad on nii armsad Temale, et Ta iialgi ei taha suurendada ega liialdada nende eksimusi — ei, ei juuksekarva võrtki. Ta ei taha peatuda selle juures — ei ühtki hetke, väljaarvatud, kui on vaja kaitsta mõnel tähtsal juhtumisel. Ta tahab ainult nimetada pattu lsaale, selleks, et Tema võiks seda tunnistada patuse eest, ja eestpalve läbi saavutada armu ning halastust.

See on vana ja alati uus tee, kuidas kohelda eksimusi, endi „isiklikke eksimusi“. *On see sinu tee?* Otsid sina seda, kui sinu eksimuste põhjused sulle näivad olema andestatavad? On sinu esimene vastus vihatumisele, haavamisele või laimusele või mõnele suuremale pahalet, paluda lsa nende eest, kellest sa tead, et nad sinuga on talitanud ülekohtuselt, et Tema andestamise halastav arm tuleks nende üle?

See on Kolgata põhimõte. See on Kristuse vaim. See on tee, millel **Rupalga, krooni võitis Tema, kõik vaenlased Ta tallas jalge alla, et lse saada mahatallatavaks.**

„*Isa, Sinu kätte annan Ma oma vaimu.*“
Surm on alati võimaldanud viimase usuproovi, ja siin Jeesus inimlik hing sammus läbi sellest surmavõitlusest, mis ootab meid kõiki, kui sõda lakkab töötamast. „*Sinu kätte*“ — sellest on küllalt. Kui Jeesus astus üle teadmatusesse läve — läks, nagu meiegi peame minema — surmavarju orgu, usk tuli siis esile ja kuulutas: „*Sinu kätte*.“ Kõik on hää. Selles teadmises Mina töötasin; selles teadmises Ma suren; selles teadmises Ma elan enne sind.

TEMA SÕNAD ISEENDALE.

„See on lõpetatud!“

Neis, Tema viimastes, alati imelistes sõnades Jeesus väljendab endale Tema südameotsuse oma töö üle. *See on täide viidud.* Kõik vaheseinad on kistud maha. Kõik lahingud on lõõdud, kõik põrgunooled pööratud ära, iga tilk hirmukarikast on joodud, ja võiduteadmises Jeesus hüüab: „See on lõpetatud!“ Vaadates ristilt kogu Tema elule nende sõnade valguses, meie neme, kuidas Tema vaatles seda elu kui võimalust, täita suurt ülesannet ja teostada misjonit. Nüüd Ta ütleb: „Kohustus on

Armastuse teenistus.

Armastus on kangem kui tuul, kõrgem kui taevas, sügavam kui meri, enam vastupidavam kui mäed.

Armastus peab olema meie liikuv vägi.

Teenistus, mis üles näidatud inimeste kiituseks, enese auks, on puuduline.

Armastus on nagu kuld ränikivis, nagu teemant saues ja pärlid meres.

Armastus on hinge ilusaim kaunistus, tema kõige kaunim riie.

Armastus on liikuv vägi kõige edeneva teenistusele.

Armastus on eeskujulik kaastundmus.

Kaastundmus ei too ohvrit, kuid armastus toob armastava asja pärast.

Tõsine kristlane leiab rõõmu teenistuses.

Armastus otsib kadunut; kadunud hõbetükki; kadunut lammast, kadunud poega.

Palju inimeste pillirooge on ära tallatud meie linnades. Jumala armastus tahab juhatada nende haavatu elule mõtteid, mis saavad vaimustama ja uuendama nende ihu ja hinge tervist ning õnne.

Kui meie omame jumaliku armastust, kui meie tuleme inimese juure, kes näib kaotanud olevat kõik inimese tundemärgid, kui meie siis võime leida ainult ühe sädeme paremale elule, meie võime otsustada seda saadet õrna hoolega, julgustada seda lootuse kiirt, kasvatada seda õrna soovi.

Tugevam on armastus kui surm või põrgu.

Jumalik armastus ei ole mitte kramplik, vaid alaline. Kui ma oman seda, ma olen kestev oma teenistuses, mis on parim, mida ma võin korda saata.

täidetud, misjon teostatud; töö on lõpetatud.“ Tõesti, see on auline, õiline, jah, isegi jumalik eluvaade!

On see sinu vaade? Surm tuleb meilegi. „Elavad teavad, et nad kord surevad.“ Voolas vesi tuleb, ja meie hoone alused purunevad, iga kaunis asi tumeneb ja meie elu on möödunud. Meie võime siis öelda mõneski asjas: „*On lõpetatud!*“ Siis on liig hilja muuta midagi. „Pole ühtki inimest, kellel oleks võimu surmapäeval.“

Mis on see, mis on lõpetatud? Ennastarmastav lõbus elu, või Inimese Poja järelkäimise elu? Pattudes rahuldatud elu, milles väga hoolitseme ainult endi eest, kasuta algestest lõpuni, või: elu täis suurmeelset andumist asjadele, mis on surematud Jumala austamises ja inimeste päästmises?

On talv möödunud?

(Järg 3-dalt lhk.)

Kord jälle kuulis maailm rõõmusõnumit inglil huulilt: „*Ta on üles tõusnud!*“

Olles pettunud oma püüdes, hoida maailma igaveses talves, saatan otustas, seda uut sõnumit sundida vaikima. „*Ta on üles tõusnud*“ ei tohi asetada lausega „*Ta on surnud*“. Sõdurid olid ära ostetud tõe eitamiseks, kuid kevademuusika tuleb ühes kevadega. Teie ei või takistada linde laulmast, kui puud on pungas, ja laul kestis edasi, hoolimata märtritest, tagakiusamistest ja kahtlejaist, kuni tänapäeval miljonid rohkem kui iialgi enne ühinevad Ülestõusmise hümniga: „*Jeesus on üles tõusnud!*“

VÕTA KRISTUS VASTU.

Talv Hiinas, Indias, Aafrikas, saarestikkudel on murtud. Ülestõusnud Kristus on ilmunud, ja rõõmusõnum levineb, kuni see maailm on kaetud igaveses kevadega ja talvepimedus on tõrjutud tagasi Ülestõusmise hünni laulmisega.

Kui võit, minu armas lugeja, on see kevade läbielamus seotud sinuga? On talv möödunud? Või pole sinu sõna selleks veel vastuvõttlik?

Talv esitab eluta olekut — ei ole kasvamist, ei vilja, ei lilli, ei hääld lõhna ega edu. Kevad algatab kõikjal kasvamist ja edenemist.

Võib olla oli sul pikk talv, ja vast arvad, et see peaks olema alati nõnda. Kuid just sinule kostab nüüd Ülestõusmise sõnum. Kristus on üles tõusnud, ja nüüd läheb Ta mööda, et oma puudutamisega elustada seda möödunud aja talvet ja et tuua tagasi rõõmulaulude aega.

Muusika on päämiselt ühendatud rõõmuga. Muusika on üks taeva iseloomustusi. Patt hoiab eemale südamest muusikat. Uskmatust tahab surmata lauluvaimu.

Võta Kristus vastu, ava Tema lehte, siis armastus sulatab möödunud eksimuste lume, paneb kõik õitsemale, loob laulma kõik armastuse, rõõmu, rahu ja pühitsuse linnud. Ja see ülestõusmispäev liigutab sinu südant hädusega, kevaderõõmuga ja taevalise vaimuga.

Kahesugused inimesed.

On olemas kaks erinevat klassi inimesi. Ühed on valitsejad nende Mina üle, teisi valitseb nende Mina. Endast vabastumine ja enda ülistamine — need on kaks vastandit. Igaüks meist püüab ühe või teise sihi poole, ja iga päeva iga tegu toob meid lähemale ühele või teisele.

Kui väljapaistvad usu-
lised juhid väljaspool
Armee ridasid kaeba-
vad; et naiste riietus on „liig
lühike mõlemalt poolt“,
siis ei ole mitte raske saada aru,
miks Päästearmee on maailma moo-
dide vastane riietuses. Mõnda uue-
moodi ei või nimetada isegi
võruslikuks.

Päämine põhjus, miks Armee on
ilmaliku riietuse vastane, on see, et
piibel kindlalt on selle vastu: „Ärge
armastage mitte maailma, ega seda
mis maailmas on. Kui keegi armastab
maailma, siis Isa armastus ei ole
tema sees. Sest kõik, mis maailmast
on — lihaminu, silmahimu, elu kõr-
kus, ei ole Isast, vaid on maailmast.“

„Ärge võtke mitte seesinatse maailma
sarnatsed olla; vaid muutke endid
oma meele uuendamise läbi.“
„Et naised puhta riietega, häbeliku
ja mõistliku meelega endid peavad
ehitama, mitte palmitsetud juustega,
ega kullaga, ega pärlitega, ega kallid
riietega; vaid hää tegude läbi, nõnda
kui sünnib naistele, kes töötanud
jumalakartlikult elada.“

Need kirjakohtad ja teised sarnased
näitavad selgelt piibli seisukohta ses
küsimuses. Kui on viibitud tõsisel
usus palvepingil, siis otsija pärast
päästmist näeb vajadust loobuda il-
malikust riietusest, sõbrusest ja lõbus-
tustest, mis kõik ühesuguselt takista-

Naiste riietus.

Miks Päästearmee on moodide vastu.

vad teda saamast Jeesuse Kristuse
sõduriks. Kui siis tuleb aeg, et sisse-
õnnistatud saada päästesõdurina, on
see otsus kinnitatud lepinguga „loo-
buda maailmast ühes kõige tema
patu lõbudega, sõprustega, väärtus-
tega ja asjadega.“

Sallivus maailma moodide vastu
on seetõttu võimata päästesõduril.
On see kooskõlas nende töötustega,
mis alla kirjutatud sõjaartiklites, kui
noor päästesõdur läheb tööle käher-
datud juustega ja on riietatud maai-
lma moe järgi kogu nädala jooksul,
kuna pühapäeval istub Armee ruu-
mis täies vormis ja võib olla isegi
õpetab noorte gruppi?

Keegi ema rääkis ühele nais-staabi-
õhviserile, et ta olla peaaegu meelt
heitmas oma tütre pärast, kes alles
olla 20 aastat vana, kuid kes tahta
käherdada juukseid ja kanda heidi-
daid siidisukke äripäevadel ja siiski
riietub Armee vormi pühapäeval. See
kindlasti tähendab olla vangistatud
maailma vaimust.

Teine põhjus, miks Armee on moo-
dide vastane, on see, et ilmalik rii-
tamisviis juhib ka ilmalikkudele püüe-
tele. Noored päästesõdurid, olles rii-
tatud nagu ilmalapsed ja nendega

ühes seltskonnas, võivad
seda kergemini sattuda
maailma lõbudesse ja kõ-
nelustesse. On väga väike
vahe vabaduse ja lubatud
asjade vahel — keset seda on kä-
suseadus, mis on kohane ja mis
on hädaohtlik vaimileste kogemus-
tele ehk elamustele. Julgeolek sei-
sab ainult võimalikult kaugele hoi-
dumises kuristiku äärest. Maailma
moodide sallivus ei põhjusta ilma-
lapsi jälgida Jeesust. Nad võivad
kergesti öelda: „Missugune on vahe
niisuguste päästesõdurite ja meie
vahel? Nad sarnanevad meile päle
nime.“ Niisugune sarnanemine viib
enesearmastusele ja enesega rahul-
olemisele ning ei julgusta vaimu val-
mis olla, et kanda risti ja tuua ohvri-
rit Kristuse pärast.

Paljud põormisel, enne kui leiavad
rahu Jumalas, peavad kindlal kujul
maha kiskuma oma altariid ja hävi-
tama ebajumalad; teiste sõnadega,
ära heitma enestest ilmalikud ehted
ja püüded. Kas mõni nende loiduse
tõttu võib meelitada neid tagasi sar-
nanemiseks maailmale „mis tähendab
tegelikult südame tagasiminekut“?

Noorem põlv tuleb järgi. Nende
vanemad sõbrad, rajajad kindel tee
neile. See tee võib paista kitsas, aga
ristitee on valguse tee ja ristikandjad
saavad kroonikandjateks.

„Kuidas läheb Päästearmees.“

Seda küsimust kohtame sageli. Ju-
mala usku võime meie jatkates lauda
võidulaule I korpuses. Jumal on
meiega meie töös. Rahvas tuleb hää-
meeleaga meie koosolekuile. Hinged
tulevad palvepingi juure, et otsida
päästmist patust, või jõudu, et elada
rohkem pühamat ja kasulikumat elu.
Samuti üks ja teine teeb selle samu-
ja astuvad meie ridadesse sõdu-
ritena. Siiski mõned lugejaist ei ole
veel astunud selle sammu, mida Ju-
mala Vaim kaua on manitsenud.
Mispärast? Ärge viibige mitte, kuni
on hilja. Viimasel ajal on mõned
meie armsad sõbrad ja koosolekute
külastajad saanud kutse lahkuda siit
maailmast teise maailma. See on täht-
tis, et olla valmis. Kasutage aega hästi.

Rahaliselt on korpusel oma mured,
et võiks maksta üüri, valguse ja kütte
eest jne. Üks pidu peeti möödunud
kuul, et aidata meie seisukorda.
Kuid veel on võimalus paljudele sõp-
radele tulla meie abiks. Meil on
väike grupp sõpru, kes igaal kuul
maksavad üüri jaoks. Nende abi
eest, niihästi ka seltsilistele ja teistele
sõpradele mitte oleme väga tänulikud.
Kui keegi lugeja tunneb end olema
manitsenud, et aidata meie tööd sel
kombel, ärge viivitage oma andega.

Meie eneseärasalgamise nädal on
nüüd käes ja seltsilised ning sõbrad
töötavad hoolsasti, tehes oma pa-
remat, et saada võitu selles jõupin-
gutuses. Kõigis katsume, et olla Te-
ma meelepärast, kes meid on kutsu-
nud pühale võitlusele. Võitlus on
auline ja võit on meie päral! Hal-
leluja! Tallinna I korpuse eest E. M.

Kodukülastamisest.

See pole „usk“, mis silmaga nähakse.

Ühes väiksemas majas käisin oma seltsi-
lisedga ükstele uksele. Peaaegu iga üks
avati, vastati külmalt, isegi mõnikord tige-
dalt. Viimati jõudsin ukse juure, kus oli
kuulda mingisugust müra. „Siin ketrab
keegi voki“, ütles mu seltsiline, ja kopu-
tasime ukse pihta. „Sisse“ kõlas lahke
vastus. Astusime kaunis korralikku ja puht-
tasse tuppa, kus keegi keskealine naine ket-
ras villu. Samal ajal märkasime ka üht
meest, kes kahe kõega hoidis pääd kinni.
Esitaks pakkusime „Sõjahüüdu“. Vastus oli
järgmine: „Mul pole raha — näe, mees on
halge — pole, kes teenib.“

Pöörasime oma tähelepanu haige poole,
rääkisime tema hinge tähtsusest ja rõhuta-
sime, et päästmine Jeesuse Kristuse läbi
on tingimata tarvilik igatühele. Vastuseks
sai me mõne lühikese „ei“ või „ja“. Andsime
talle „Sõjahüüdu“ ja palusime seda läbi lugeda.
See naine kuulas kogu aeg vaikelt päält,
kuni meie küsisime, kas tema ka külastab
mõnda vaimulikku koosolekut? Vastus oli,
et ei taha niisuguse asjaga tegemist teha,
sest see teeb teda väga rahutuks; et meile
mitte aega anda midagi vahele rääkida,

ütles ta: „Kas teie olete kuulnud hr. X. kö-
net?“ „Ei,“ vastasime lühidalt. „Tema on
mees, kes pimedat rahvast valgustab,“ rää-
kis ta uhkelt. „Hr. X. ei tunnusta ju Jeesust
Kristust Jumala Pojaks,“ küsisin kiirelt. „Ja-
h, Jeesust Kristust pole maa pääl olnudki
— kes teda on näinud,“ kuuldus rahulik
vastus. Mu seltsiline võttis sõna ja küsis
tõsiselt: „Kas teie usute, et Vene riiki on
kunagi valitsenud keiser?“ „Miks ma siis
seda ei pea uskuma?“ „Kas teie olete teda
näinud?“ „Ah, ta on ju siin linnaski käi-
nud.“ „Kas teie nägite teda?“ „Ei,“ vastas
ta juba tüdinult, „on ju ometi inimene, kes
teda nägid.“ „Kas teie usute siis inimeste
juttu, kui te ise pole teda näinud?“ „Jah,
seda ma usun küll,“ vastas ta vähe järle-
andlikumalt.

Mu armas „Sõjahüüdu“ lugeja! Kas on
sinu usku suurem kui sa silmaga näed? Siis
tahaksin sulle öelda, et sul täiesti puudub
see suur ja auline and, sest pole ju vaja
uskuda seda, mis sa juba näed — või us-
da sa ainult seda, mis üks või teine inimene
on rääkinud? Siis oleks sa pime, kes ise
kuhugi ei või minna, ainult teiste abiga
sammunud hukatuse poole. Sa oled pimedas
sarnane, keda talutaja kord viis tühja —
kividega täidetud orgu ja ütles: „Siin on
palju rahvast koos, neile võid sa juttulud
püüda.“ Ka sulle tuleb aeg, kus leiad end
kiviorus, kõigist maha jäetud, ükski sind ei
mõista. Peaksid sa pimedais silmis huani
jõudma, siis on lugu palju halvem. Säl
saad ahastuses näha seda, mida siin ei
jõudnud uskuda.

Üsüd sa Jumalat — usud sa piiblit —
usud sa Jeesuse Kristuse verejõudu, siis
tarvita seda. See maksab sul ainult „täht-
mist“, vastu võtta, ja sa oled õnnelik ju-
malalaps!
J. M.

Mõõga ja kilbi brigaad. Piiblitekstid aprillis.

Luuka ev.	K. 16. — 23 : 1—12
T. 1. — 18 : 31—43	N. 17. — 23 : 13—31
K. 2. — 19 : 1—10	R. 18. — 23 : 32—45
N. 3. — 19 : 11—27	L. 19. — 33 : 46—56
R. 4. — 19 : 28—40	P. 20. — 24 : 1—12
L. 5. — 19 : 41—48	E. 21. — 24 : 13—27
P. 6. — 20 : 1—18	T. 22. — 24 : 28—43
E. 7. — 20 : 19—26	K. 23. — 24 : 44—53
T. 8. — 20 : 27—47	Taav. laul.
K. 9. — 21 : 1—13	N. 24. — 119 : 1—16
N. 10. — 21 : 14—28	R. 25. — 119 : 17—32
R. 11. — 21 : 29—38	L. 26. — 119 : 33—48
L. 12. — 22 : 1—13	P. 27. — 119 : 49—64
P. 13. — 22 : 14—30	E. 28. — 119 : 65—80
E. 14. — 22 : 31—51	T. 29. — 119 : 81—96
T. 15. — 22 : 52—71	K. 30. — 119 : 97—112

Erilised palveteemid.

- Aprill 6. Armeed töötajad stseeni taga.
 „ 13. Venemaa.
 „ 20. Meie emigratsiooni-töö.
 „ 27. Itaalia.

PÄASTEARMEE

JÄRELUURIMISE BÜROO
 otsib ärakadunud isikuid, nii
 Eestis kui ka välismaades.
 Tänades üle kogu maailma ümbri-
 ritsevat Armeed organisatsioonid,
 on korda läinud paljusid leida.
 Maks: Eestis — Ekr. 3.—
 Välismaal — Ekr. 5.—
 Address: Riga, Matisa iela 11/13
 dz. 6. Tallinn, U. Sadama t. 11-a.

Millal Jeesus tänas.

Tõsine kristlane võib anda Jumala-
 lale tänu igas olukorras. Selles
 võtab tema eeskuju oma õpetajalt.
 Jeesus tänas niisuguseil otsus-
 tavail silmapilkudel, nagu neid pole
 kutsutud kannatama ükski Tema jä-
 relkäijaist! Öösel, enne kui Ta risti
 löödi, samal ööl, mil Ta ära anti, Te-
 ma „võttis leiva, ja kui Ta
 oli tänanud, murdis seda
 ja ütles: „Võtke, sööge, see
 on minu ihu, mis on mur-
 tud teie pärast.“ Ja Jumala
 poeg tänas, et Ta võis surra, et meie
 võiksime elada.

Ja jälle tänas Issand Jeesus mä-
 lestamisväärses ülestõusmises ühes
 kahe jüngeriga, kes saatsid Teda Em-
 mause. Need kaks kuulsid Tema sõ-
 nu, kuulsid Tema häält, panid tähele
 Tema liigutusi, kuid ei tunnud teda
 mitte.

See sündis, kui „Tema võttis
 leiva, õnnistas seda,“ et
 nende silmad läksid lahti. Nad tund-
 sid ära Tema tänu. Võibolla, kui meie
 näitaksime enam tänulikku meelt
 läbikatsumise tundidel, inimeste sil-
 mad avaneksid imestuses meie usal-
 duse eeskujule, ja nad tahaksid ka
 tulla, et tunda õppida Kristust,
 kes on Jumala vägi päästmiseks.

„Sõjahüü“ aunimestik märtsis.

Ohvitserid:

Leitnandid Maria Blees, Ida Matveus 115 eks.
 Karl Bernadt 100 eks.

Allohvitserid ja sõdurid Tallinna I korpus

Seersant Vladimir Muul 65 eks. Sõdur Eme-
 lia Niemann 60 eks. Nekrut Vambola Lubi
 55 eks. Sõdur Marta Liedeman 50 eks.
 Seersant Hilda Sandberg 50 eks. Sõdurid:
 Feodosia Leemann 40 eks. Lovise Damm
 35 eks. Kassahoidja Jaan Kütt 30 eks.
 Seersant Amalla Sagar 30 eks. Noorsoo
 sekretär Juulia Kanter 30 eks. Muusikant
 Maria Ernits 30 eks. Sekretärid Anna Mällo
 25 eks. Elise Reinberg 25 eks. Sõdurid Sofie
 Tiitsman, Osvald Limberg, Maria Vesiloik
 25 eks. Muusikandid Alide Matveus, Robert
 Nee 25 eks. Kandidaadid Hilda Eimann
 25 eks. Seersant Voldemar Leemann 25 eks.
 Olga Vikman 25 eks.

Tallinna II korpus.

Nekrut	Anette Reisman	45
„	Alice Lõoke	45
Sõdur	Elvine Vaatsep	40
„	Anna Johannes	30
Sõdur	Elisabeth Ahlberg	25

Tartu korpus.

Envoi Liisa Bakul	Nekrut E. Meos	25
Nekrut E. Jack	„ E. Kaan	25
„ J. Väiba	„ A. Särak	25
„ E. Rätsep	„	30

PÄASTEARMEE

Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a
 Tartu korpus Tähe tän. 124 Tartu

Koosolekute aeg:

Pühap.: kell 10 e. l., kell 3 ja kell 6.
 Ärip.: teisip., neljap. ja laup. kell 1/9p.
 pühapäevakool igal pühap. k. 1/21 p.

Tallinna II korpus

Rataskaevu tän. 22 Tallinn
 ainult laupäevadel ja pühapäevadel.

Laula Jumalale auks.

1.

R. M. 157.

1. Üles, vennad, võitlusele,
 Tõstke lippu rõõmsaste!
 Meie päälk, Kristus, ise
 Viib meid võidust võidule.

Koor: Kristus on meid patust päästnud,
 Tema sees meil ühendus,
 Põrgu võimust on ta murdnud,
 Tema läbi võidan ma.
 ∴ Päästja läbi võidan ma. ∴
 Põrgu võimust on ta murdnud,
 Nüüd ta läbi võitja ma.

2. Vaatke, kuidas vennad vaprast
 Meie eel on võidelnud.
 Ei nad lahkunud armsast sõbrast,
 On ta jälgis astunud.

3. Vennad, ärge kartke vaenlast,
 Eluvürst käib meie ees;
 Juba punab koit nii armsast,
 Kuldne hommik varsti käes.

4. Taevas, vaikes õnne ilmas
 Oma kallist Päästjat näed,
 Võidu kroon saäl on sul valmis.
 Sinna igavesti jäed.

2.

1. Oh kuule, eksind reisiija, su Jeesus hüüab
 sind:
 Nüüd minu juure tule sa, mu kallis vere hind;
 Sest mina olen tee, mis viib sind taevasse:
 Mu jälgi võid sa maa pääl leida veel.

Koor: ∴ Vaat', Jeesu jälgi võid sa siin veel
 nüüd leida kall.;
 Sest tema on see tee, mis viib sind taev-
 Jah, seda teed nüüd tahan käia ma. [vasse,

2. Ju lapsest saadik pidi ta siin saama kiu-
 satud,
 Ja valutee pääl kõndima, mis selsab kirjutud;
 Nüüd mulle ütleb ta: sind lahti ostsin ma,
 Et sa võid siin mu jälgis kõndida.

3. Ehk teda küll siin piinati ja peksti armuta,
 Küll kolelasti söimati, ei söimand vastu ta;
 Ta võttis nuhtlust pääl', et me saaks austud
 Kui enne siin ta jälgis kõnnime. [sää],

4. Nüüd kõigem Talle jälge sees siin suure
 hoolega,
 Kas olgu haljas aas meil ees, või kole kõrbe-
 Ja näitkem eluga, et käime temaga; [maa
 Oh Jeesus, tõmba meid su järele!

3.

L. M. 263.

1. Jeesus on mu Päästja, seda tean,
 rahu Ta mu südamele tõi;
 hing mul oli koormas, kannatust täis,
 vabaks palvust tahtis ta.
 Minu palvust Jeesus kuulis siis,
 oma haavu näitas mul.
 Usus pesin saäl, sain päästetud
 Ta vere läbi saäl.

Koor: See on see paik, mis nii armas mul,
 suurimat imet ma saäl näen.
 Kui tahad päästmist, siis tule ka
 Jeesu risti alla.

2. Jeesu juure tulid, seotud vang,
 vabaks mina patudest sain.
 Lahkelt andis seda, ah, rõõmsaks siis
 süda muutus Jeesuses.
 Ahelad, mis köitsid, murdis Ta.
 Õnnistud on mulle paik,
 kus ma palves Teda tänasin,
 et vaba oli hing!

3. Soovid sama rahu ilusast,
 mida mina hingesse sain,
 risti alla palves astudes kord
 oma raske koormaga?
 Patute, veel armu sulle on,
 veri voolab vabalt veel,
 mis võib pesta südame
 ka lumest valgemaks.

Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, 1/2 a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 senti.
 Vastutav toimetaja: envoi L. Bakul. Väljaandja „Päästearmee“, Tallinnas, U. Sadama tän. 11-a.